

ЛУНА

Още от Иън Макдоналд:

„Некровил“

„Бразил“

„Река на боговете“

„Дните на Киберабаг“

„Дервишката къща

ЛУНА

Н О В О Л У Н И Е

ИЪН МАКДОНАЛД

Артлайн Студиос
София, 2016

IAN MCDONALD
LUNA: NEW MOON
copyright © Ian McDonald 2015
All rights reserved.

Тази творба е художествено произведение. Описаните имена, персонажи, места и случки са продукт на въображението на автора. Всички изказвания, случки, описания, информация и материали от всякакъв друг вид, съдържащи се в произведението, са само и единствено с цел забавление и не трябва да се разчита на тяхната точност, нито да бъдат правени опити да бъдат възпроизведени, тъй като това може да доведе до наранявания. Всички права са запазени. Никаква част от тази книга не може да бъде ползвана или възпроизвеждана без изричното знание и писменото позволение на издателя.

ЛУНА: Новолуние
2016 Артлайн Студиос
Всички права запазени.
Автор: Иън Макдоналд
Превод: © 2016 Йоана Гацова
Редактор: Мартина Попова
Корица: Георги Мерамджиев
Предпечат и печат: Артлайн Студиос
Издател: Артлайн Студиос
България, София 1618
кв. Павлово, ул. „Кома 1050“ №21
тел. +359 2 411 00 02
www.artline-store.net
artline@artline-comics.net
facebook.com/ArtlineStudios.LTD

Ha Eng

ЛУНА: Списък на действащите лица

За повече информация относно обичаите на лунните сватби и корпоративните титли, вж. речника на стр. 581.

КОРТА ХЕЛИО

Адриана Корта: основател и чоего на Корта Хелио

Карлос де Мадейрас Кастро: о́ко на Адриана (починал)

Рафаел (Рафа) Корта: най-големият син на Адриана.

Хведжанг на Корта Хелио

Рейчъл Макензи: о́ко на Рафа Корта

Лусика Асамоа: кеджу-о́ко на Рафа Корта

Робсън Корта: син на Рафа Корта и Рейчъл Макензи

Луна Корта: гъщеря на Рафа Корта и Рейчъл Макензи

Лукас Корта: втори син на Адриана. Джонму на Корта Хелио

Аманда Сун: о́ко на Лукас Корта

Лукасиньо Корта: син на Лукас Корта и Аманда Сун

Ариел Корта: гъщеря на Адриана Корта. Вигна адвокатка в Съда на Клавиус

Карлиньос Корта: трети син на Адриана Корта. Управител на наземната работа и защитник на Корта Хелио

Уегнър „Лобиньо“ Корта: четвърти син на Адриана Корта (от когото тя се е отказала официално). Ана-

литик и лунен вълк

Марина Калзаге: лунонавт в отдела за наземна работа, по-късно – асистентка на Ариел Корта

Хелен Де Брага: управител на отдел „Финанси“ в Корта Хелио

Хейтор Перейра: началник на охраната в Корта Хелио

Доктор Каролина Макарейз: личен лекар на Агриана Корта

Нилсън Нюнс: иконом на Боа Виста

МАДРИНИ

Ивет: сурогатна майка на Рафа Корта

Моника: сурогатна майка на Лукас Корта

Амалия: сурогатна майка на Ариел Корта

Флавия: сурогатна майка на Карлинъос, Уегнър и Лукасиньо Корта

Елис: сурогатна майка на Робсън и Луна Корта

МЕТАЛИ МАКЕНЗИ

Робърт Макензи: основател на Метали Макензи; бивш главен изпълнителен директор

Алиса Макензи: о̀ко на Робърт Макензи (починал)

Дънкан Макензи: най-възрастният син на Робърт и Алиса Макензи, главен изпълнителен директор на Метали Макензи

Анастасия Воронцов: о̀ко на Дънкан Макензи

Рейчъл Макензи: най-младата гъщеря на Дънкан и Анастасия, о̀ко на Рафа Корта и майка на Робсън Корта

Аполонер Воронцов: кеджи-о̀ко на Дънкан Макензи

Ейдриън Макензи: най-възрастният син на Дънкан и Аполонер; о̀ко на Джонатон Кайог, Орел на Луната

Дени Макензи: най-малкият син на Дънкан и Апо-

лонер, управител на Фабрики за претопяване Макензи – погразделение на Метали Макензи, специализирано в добива на хелий-3

Брайс Макензи: по-младият син на Робърт Макензи, управител на отдел „Финанси“ в Метали Макензи, баща на голям брой „осиновени“ деца

Хонг Лам Хънг: осиновено дете на Брайс Макензи; за известно време и око на Робсън Корта

Джейд Сун-Макензи: второ око на Робърт Макензи

Хадли Макензи: син на Джейд Сун и Робърт Макензи; защитник на Метали Макензи, полубрат на Дънкан и Брайс

Аналийс Макензи: амор на Уегър Корта в тъмния му аспект

Еуин Кийф: началник на охраната – „остриетата“ – на Метали Макензи; по-късно позицията му се заема от Хадли Макензи

Кира Макензи: Лунен бегач

АКА

Лусика Асамоа: око на Рафа Корта, един от по-късно присъединилите се членове на Котоко

Абена Асамоа: Лунен бегач

Коджо Асамоа: Колега от университетската група на Лукасиньо Корта и Лунен бегач

Я Афуом Асамоа: момиче от светските кръгове в Тве

Адофо Менса Асамоа: Омахене на Златното столче, председател на Котоко

ТАЙАНГ

Джейд Сун: око на Дънкан Макензи

Аманда Сун: око на Лукас Корта

Джейгън Уен Сун: собственик на отбора по хангбал „Сунските тигри“

Джейк Тенглонг Сун: главен изпълнителен директор на инженерната фирма „Най-малките птички“, просъществувала за кратко време

Фу Ши, Шен-нон, Жълтия император: Тримата Августейши – високотехнологични форми на изкуствен интелект (ИИ), разработени от Тайанг

ВТО

Валери Воронцов: основател на ВТО, прекарал последните петдесет години в свободно падане на борда на орбиталния космическия кораб „Св. Петър и Павел“

Николай „Ник“ Воронцов: командир на флота от лунни кораби на ВТО

Григори Воронцов: амор и закрилник на Лукасиньо Корта (за известно време)

КОРПОРАЦИЯ „ЛУНЕН НАПРЕДЪК“

Джонатон Кайог: Орел на Луната, президент на Корпорацията за лунен напредък (КЛН)

Съдия Куфуор: Старши съдия в Съда на Клавиус и учител по право на Ариел Корта

Нагаи Риеко: Старши съдия в Съда на Клавиус и член на Павилиона на Белия заек

Вигия Рао: икономист и математик, член на Белия заек и на Обществото на лунарианците, активист за независимост на луната. Разработило Тримата Августейши съвместно с Тайанг за корпорация Уитакър Годарг

СЕСТРИНСТВОТО НА ГОСПОДАРИТЕ НА НАСТОЯЩЕТО

Ирма Лоа: изповедничка на Адриана Корта

Магрия Флавия: присъединила се към Сестринството след изгнанието си в Боа Виста

Мае-де-Санто Огунлаге Абоседе Адекола: матрона на Сестринството на Господарите на Настоящето

МЕРИДИАН / КРАЛИЦАТА НА ЮГА

Хорхе Нардес: музикант в стил боса нова и амор на Лукас Корта

Сони Шарма: учен в Университета на Фарсайт

Мариано Габриел Демария: директор на Школата на седемте звънеца, колеж за наемни убийци

Ан Шьоинг: търговски пратеник Инвестиционна корпорация „Силен Китай“

Елиза Страчи: проектант в областта на нанотехнологиите на свободна практика; работила за „Най-малките птички“

ВЪЛЦИТЕ

Амал: водач на глутницата на Сините Вълци

Саша Волчонок Ермин: водач на глутницата на Магдалена от Кралицата на Юга

Ирина: амор на светлата страна на Уегнър Корта

ЕДНО

В една бяла стая на ръба на Централния залив седяха шестима голи младежи. Три момчета и три момичета – с черна, жълта, кафява или бяла кожа. Чешеха се непрекъснато, нервно. Спадът на въздушното налягане причиняваше суха кожа и сърбежи.

Стаята бе тясна – капсула, в която човек едва би могъл да се изправи. Младежите бяха натъпкани на две пейки, обърнати едни срещу други. Колената им се докосваха с колената на човека отсреща. Нямахме накъде да гледат и нямаше какво да видят, освен останалите, но избягваха очния контакт. Бяха прекалено близо един до друг; прекалено уязвими. Всички дишаха с помощта на прозрачни маски. От местата, където краищата на маските не прилепваха достатъчно плътно, се разнасяше свистенето на изтичащ въздух. Точно под илюминатора на външния шлюз бе монтиран манометър. В момента показваше петнадесет килопаскала. Понижаването на налягането до тази стойност беше отнело час.

Но средата отвън бе вакуум.

Лукасињо се наведе напред и отново надникна през малкия илюминатор. Врата се виждаше ясно; правата между него и нея бе открита, без никакви препятствия. Слънцето се носеше ниско и хвърляше дълги, дълбоки сенки. По-черни и от черния реголит, по който пълзяха. Много хитрости и предателства можеха да бъдат укрити в тях. „Температурата на повърхността е сто и двадесет градуса по Целзий“, беше го предупредил спътникът му. „Ще е като да вървиш по разжарени въглени“.

По въглени, по лег.

Седем килопаскала. Лукасињо се чувстваше подут, а кожата му сякаш бе прекалено изопната и нечиста. Когато манометърът покажеше пет, заключената врата щеше да се отвори. На Лукасињо му се искаше спътникът му да беше с него. Джинджи щеше да може да намали скоростта, с която препускаше сърцето му, и да успокои мускула, който потрепваше в дясното му бедро. Очите му уловиха погледа на момичето, сигнално срещу него. Беше от Асамоа. Седеше го по-големия си брат. Пръстите ѝ си играеха с амулета под формата на адинкра, който бе окачила на шията си. Спътникът ѝ я беше предупредил да внимава с него – в среда като тази отвън, металът се разтапяше и заваряваше към кожата за секунди. Знакът на Гаїе Ниаме можеше да се окаже дамгосан върху кожата ѝ завинаги. Момичето му се усмихна бегло. В камерата имаше шестима голи, привлекателни младежи, натъпкани бедро го бедро, но не се усещаше и полъх на лъст. Мислите им бяха напълно погълнати от онова, което стоеше от другата страна на заключената врата. Двама от Асамоа, едно момиче от семейство Сун, едно – от Макензи, едно уплашено момче от Воронцови, което се задъхваше от

тревога, и Лукасиньо Алвес Мао де Фери Арена де Корта. Лукасиньо бе спал с всеки от тях, освен с момичето от Макензи. Представителите на рода Корта и представителите на рода Макензи никога не спяха един с друг. Не беше спал и с Абена Маану Асамоа, понеже съвършенството ѝ го плашеше. Брат ѝ, обаче – никой не беше по-добър в свирките от него.

Двадесет метра. Петнадесет секунди. Благодарение на Джинджи, цифрите се бяха врязали в паметта му, сякаш бяха издълбани с нож. Разстоянието до втората врата. Максималното време, за което голото човешко тяло може да издържи в условия на вакуум. Петнайсет секунди, преди да изпадне в безсъзнание. Тридесет секунди преди да получи необратими увреждания. Двадесет метра. Десет крачки.

Лукасиньо се усмихна на красивата Абена Асамоа. Проблеснаха червени светлини. Лукасиньо скочи на крака в мига, в който вратата започна да се отваря. Последното останало в капсулата налягане го изстреля към Централния залив.

Крачка първа. Десният му крак докосна реголита и прогони всяка мисъл от главата му. Очите му горяха. Белите му гробове се изпълниха с пламъци. Чувстваше се така, сякаш ще се взриви на парченца.

Крачка втора. Издишай. *Издишай*. „Налягането в гробовете ти ще бъде нулево“, обяснил му беше Джинджи. Не, не, това не беше нормално, това означаваше смърт. „Издишай, иначе гробовете ти ще се взривят“. Стъпалото му се спусна на повърхността.

Крачка трета. Издиша. Дъхът замръзна пред лицето му. Капчиците влага по езика му и сълзите в очите му вряха.

Четири. Абена Асамоа го подмина и продължи напред. Кожата ѝ бе посивяла от скреж.